

II.

Ad §. VI.

In hoc diplomate occurrit vox *Nein*, i. e. nullus, *keiner*. Originem huius vocis WACHTER, v. *keiner*, putat ductam ex *Alle-mann.* et *Franc. niheiner*. A quod KERONEM est *ni*, non, *niheiner*, *nohheiner*, nullus, *nohheinaz*, *nohheiniu*, nulla. In antiquo libro de iure feodali, quem in Archiuo Curiae Gorlicensis nuper mihi diu contemplari contigit, sic legitur pag. 2.

die ne habin ne hein lenrecht.

et semper ubicunque ita occurrit.

Titulus huius libri, quem exeunte saeculo XIII. conscriptum esse puto, hic est:

Diz ist ein buch von dem lenrechte. siver cluch am lenrehte welke wesen. der sol diz buch dicke vor lesen.

Illud notandum est, antiquissimis temporibus particulam *ni*, non, praefixam esse verbis, ut ap. OTFRID in *Praef. ad Ludovic. Reg. v. 24.*

Giunisso thaz nihilu thih —

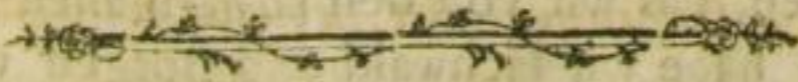
Certe hoc non celo te.

et in L. III. *Euangelior. Cap. I.*

Nirih sunta — ne vindica peccata.

Ita etiam apud Anglos suffixa est particula *not* in *I cannot*.

Vox *niheiner* postea mutata est in *nein* ut in nostro diplomate, et denique *kein*, ex quo nostrum *kein* et *Belgicum geen* ortum est. Conuenit *Danic.* et *Suec. Ingen*, quod item ut *Belgic. geen* et *Germ. keiner* deriuandum est ex *einer*, *en*, vnus. Vnde vero in *Lingua Dan.* et *Suec.* prior syllaba *in* vel *ing* orta sit, nescio, nec audeo illam ab *ikke*, non, deriuare. Angli faciunt *none*, ex *not* et *one*.

AD-